

Göran Embring

F. 1940

Verksamhetsperiod på Ringhals: 1980 – 2007

Intervjuad: 2013

”Det var ganska klart att vi skulle få ett antal oväntade skador ”på bordet” under de första åren. Att de blev fler än väntat blev lite av en kalldusch.”

– Att växa upp i Uppsala under 50-talet, när stora delar av Europa var sönderbombat och en spirande framtidstro växte fram här hemma, var faktiskt guldkantat.

Ringhalsaren Göran Embring föddes i Lund 1940, men växte upp och gick i skolan i Uppsala ända fram till studentexamen -59. Efter studenten studerade Göran vid KTH och var färdig Bergsingenjör -65. Militärtjänsten gjorde han som skyddsingenjör vid marinen där han läste vid Försvarets Forskningsanstalt.

– Jag började arbeta på Fagersta Bruk vid Stålforskningen. Därefter gick jag till ASEA-ATOM i Västerås 1974. Det innebar mycket resande till Uddcomb i Karlskrona, där reaktortankarna till TVO och Forsmark tillverkades. Kvalitetskontroll av reaktortankar, interna delar och styrtavlar ingick som mina huvuduppgifter.

Under denna period började också ”den politiska cirkusen” kring kärnkraften, berättar Göran. Efter folkomröstningen i mars 1980 sökte sig Göran till Ringhals och ett arbete som huvudkoordinator för bränslebyte vid de fyra blocken, och tog med sig familjen till västkusten.

– Det gick ganska bra att ”plantera om” mig själv och familjen i Väröbacka. Vi köpte en villa på Limabacka som min hustru Elsie och jag fortfarande bor kvar i. Våra döttrar Elisabet och Cecilia trivdes bra med skolorna. Vi gick med i Värö Missionskyrka i Skällåkra, på så sätt kom vi också närmare ”urbefolkningen”.

Slitsamt även för familjen

– Övergången från ASEA-ATOM till Ringhals blev ganska

Göran Embring fångad på bild under sin verksamma period på Ringhals, närmare bestämt 2001

omvälvande vad gäller företagsklimat och arbetsförutsättning ar. Jag märkte ganska snart att Ringhalsklimatet var mycket mer ”revirhävande”, speciellt mellan blocken och underhållsavdelningarna. Arbetet blev också mycket mer praktiskt inriktat och mycket mer händelsestyrt.

– Chefskapet blev klart mer komplicerat. På ASEA-ATOM hade jag bara haft underställda ingenjörer i gruppen, men på Ringhals blev mixen av ingenjörer och tekniker mer krävande. Skiftgången under bränslebytesperioderna under sommarperioden blev slitsamt även för familjen.

”När jag sedan fick ringa och meddela att jag inte heller kunde komma den andra semesterveckan, grät Elsie i telefonen.”

– Sommaren 1983 bytte vi, ”Split-pins” eller GTSP på R3 ihop med Westinghouse. Skador hade rapporterats från USA på dessa slitsade styrcylindrar, mellan övre härdplattan och styrtavslädrören. Dessa styrcylindrar var tillverkade i en nickelbaslegering som är mycket känslig, och kräver optimal värmebehandling. Därför måste de bytas för att inte lösa delar skulle uppträda.

Denna sommar hade familjen Embring hyrt ett hus på Öland. Eftersom bytet av ”Split-pins” blev mycket krävande och låg på kritisk tidslinje, åkte Elsie och döttrarna i förväg till Öland för den första veckan.

– När jag sedan fick ringa och meddela att jag inte heller kunde komma den andra semesterveckan, grät Elsie i telefonen... Jobbet gick dock bra. Ringhals blev t o m färdiga före motsvarande parallelljobb i USA.

– Vid omorganisation 1986 gick jag över till teknikavdelningen och kunde ägna mig mer åt de långsiktiga materialfrågorna.

Ständig utveckling

De fyra blocken hade också en mängd ”barnsjukdomar”.

– Det var ganska klart att vi skulle få ett antal oväntade skador ”på bordet” under de första åren. Att de blev fler än väntat blev lite av en kalldusch. De mest spektakulära var PWR-blockens ånggeneratorer.

– Dessa värmeväxlare, med högt tryck på primärsidan och ångproduktion på sekundärsidan till turbinen, består av ett stort antal U-formade tuber av en nickel-bas legering. Denna legering visade sig vara mycket känslig för kalldeformation med spänningskorrosion som följd. Alla tidplanejusteringar blev ganska besvärande. Eftersom byggtiden på de svenska reaktorerna var genomgående korta, blev R2 en ”for-runner”. Dessa skador på ÅG-tuberna väckte stort internationellt intresse. Vi jobbade hårt med dessa frågor.

Efter hand blev tillgängligheten på anläggningarna bättre.

– Ringhals utvecklade med åren två paradgrenar, där man blev världsledande. Den ena var oförstörande provning (NDT). Orsaken till detta var att man satsade på testblock av hög kvalitet, ofta tillverkade hos Uddcomb. Man hade också en del ”blinda” testblock, alltså sådana testblock där den inplanterade defektens läge och utbredning hölls hemlig. Man bejakade också den digitala utvecklingen, som förbättrade kvaliteten på dokumentationen och kortade ned provningstiderna.

– Den andra paradgrenen, var att man satsade så målmedvetet på strålskyddet. Det innebar att man trots en del avancerade underhållsinsatser, kunde hålla stråldoserna på en begränsad nivå. Speciellt ASEA-ATOM hade också varit mycket noga med att hålla Kobolthalterna låga (under 0,05 %) i interndelarnas rostfria stål. Detta gjorde att den starkt radioaktiva isotopen Co-60 kunde begränsas. Men framför allt arbetade strålskyddarna alltid effektivt och prestigelöst på golvet.

Politisk påverkan

Redan innan Göran började arbeta vid ASEA-ATOM -74, hade ungdomsradiion haft ett program där man utlöst katastroflarm där man hävdade att Barsebäcksverket hade exploderat.

”Jag gick ur centerpartiet och lovade mig själv att aldrig engagera mig politiskt, så länge jag lever”

– Barsebäcksreaktorerna började bli färdigbyggda, men de var inte laddade. Jag insåg att extremvänstern skulle utnyttja den nya tekniken genom att skrämman människorna, säger Göran.

– Jag var aldrig särskilt politiskt intresserad, men jag hade gått med i centerpartiet, för jag ansåg att det var bra för samhället med tillväxt av småföretag.

När sedan professor Hannes Alvéén kom hem från en period i USA, ville inte Socialdemokraterna ge honom nya forskningsanslag. Han hämnades då med att ”lura skjortan av” Torbjörn Fälldin, och centerpartiet. De kom sedan att göra gemensam sak med vänstern. Jag gick ur centerpartiet och lovade mig själv att aldrig engagera mig politiskt, så länge jag lever.

”Det var en ynnest att närmare få lära känna Hans Blix”.

– För att i någon ringa mån bidra till en konstruktiv debatt, gick jag med i föreningen ”Kärnkraft och miljö” i Västerås. Senare under ringhalstiden bytte föreningen namn till ”Miljövänner för Kärnkraft” MFK.

– Jag satt med i valberedningen för MFK ett antal år. Jag fick då tillfälle att ”rekrytera” Hans Blix som ordförande. Tyvärr fick han efter några år ta sig an FN:s inspektionsgrupp för massförstörelsevapen i Irak, och måste då avgå som ordförande i MFK. Det var en ynnest att närmare få lära känna Hans Blix.

Livet på Västkusten

Göran gick i pension mars 2007, vid en ålder av 67 år. Han hade då arbetat på Ringhals i 26 år.

– Det var nog en bra tid att gå i pension på, jag kunde hugga tag i ”vårbruket” på en gång. Jag gör lite utbildningsuppdrag och analyser åt olika organisationer och företag.

Elsie arbetade som kommunsköterska under alla åren. På 90-talet köpte paret en liten sommarstuga uppe vid Lysekil. Den har man fortfarande kvar och tillbringar så mycket tid man kan under sommarhalvåret.

Göran är med i Ringhalsveteranerna.

– Vi har åkt med på flera bussresor till intressanta utflyktsmål. Bland annat till TVO/Olkiluoto i Finland, mycket trevligt och givande. Vid möten höst och vår brukar vi få givande information om utvecklingen på Ringhals.

– Elsie och jag har nu tre barnbarn. Barnbarn är livets efterätt, mycket kärlek och lite ansvar. Jag har tagit upp min gamla hobby att fotografera. Eftersom mina favoritmotiv är barnbarnen, har jag fått skaffa mig en snabbare kamera...